

ST-läkare i psykiatri ser mörkt på den egna specialiteten

ST-läkare inom psykiatri är nöjda med den utbildning de får, men många har en dystert bild av svensk psykiatri generellt.

Bland 384 ST-läkare inom barn- och vuxenpsykiatri som har besvarat en webbenkät från Sveriges läkare under utbildning i psykiatri (SLUP) anser så många som tre av fem att psykiatrin i Sverige i dag inte fungerar alls eller i huvudsak inte.

– Det är uppseendeväckande siffror. Samtidigt är 9 av 10 stolta över sin specialitet. Det tyder på att det mer är förutsättningarna än specialiteten som sådan som man ser negativt på, säger Jonas Eriksson,

huvudförfattare till rapporten och ST-läkare i barn- och ungdomspsykiatri i Nässjö.

Ett problem som många ST-läkare pekar på är bristen på vetenskaplighet. Inom barn- och ungdomspsykiatri (BUP) anser tre av fem att specialiteten lider brist på vetenskapligt underlag, medan drygt två av fem anser det samma inom vuxenpsykiatrin (VUP).

Att så många inom i synnerhet BUP anser att det vetenskapliga underlaget brister är frapperande, menar Jonas Eriksson.

– En mindre negativ tolkning är att BUP innehåller fler element som inte går att

beforska så lätt, som samtal och samverkansinsatser. En mer negativ tolkning är att det finns en kultur där som inte befrämjar forskning.

Att en stor del av ST-läkarna upplever att den svenska mediebild av psykiatri är negativ (BUP 59 procent, VUP 89 procent) förvånar dock inte Jonas Eriksson.

– När det sker någon uppmärksammas händelse som ett självmord eller våldsbrott kollar man alltid om det funnits kontakt med psykiatrin, och har det funnits det drar man slutsatsen att psykiatrin gjort fel.

Trots den allt annat än idylliska bild som många ST-läkare i psykiatri har av sitt

område avser 9 av 10 att fullfölja sin utbildning, som man överlag är nöjd med. Exempelvis är fyra av fem nöjda med den kliniska handledningen och huvudhandledningen.

Enkäten visar också att omkring 40 procent av ST-läkarna i psykiatri har ett annat modersmål än svenska.

– En slutsats man kan dra av det är att man inte får underskatta vikten av att få in språk, kommunikation och kulturella färdigheter i utbildningen. Alla andra utbildningsinsatser blir ju ganska onödiga om man inte kan tala svenska inom våra specialiteter.

Michael Lövtrup